

Syytetyt (rikosoikeudelliset menettelyt)

Finland

Mikä on rikostutkinnan tarkoitus?

Poliisin on käynnistettävä rikostutkinta, jos on syytä epäillä rikosta. Poliisi voi saada tietää rikosepäilystä rikoksen uhrilta. Poliisi voi saada tietää rikosepäilystä myös muilla tavoin (esim. poliisi voi itse havaita rikoksen), ja tällöin se on velvollinen käynnistämään rikostutkinnan.

Rikostutkinnan vaiheet

Rikostutkinnassa pyritään saamaan selville tietoja tehdystä rikoksesta ja asianosaisista sekä keräämään todisteita, joita tarvitaan syyteharkinnassa ja myöhemmin oikeudenkäynnin aikana. Rikostutkinnan suorittaa poliisi tai joissakin tapauksissa Suomen rajavartiolaitos, puolustusvoimat tai Suomen tulli. Näillä tietosivuilla kutsutaan poliisiksi kaikkia viranomaisia, jotka voivat toimittaa esitutkinnan.

Kuulustelu

Poliisi voi kutsua asianosaisen poliisilaitokselle kuulusteltavaksi. Poliisi voi myös soittaa asianosaiselle ja kuulustella häntä puhelimitse. Kuulustelun tarkoituksena on selvittää, onko syytä epäillä rikosta ja onko kyseinen henkilö syyllistynyt rikokseen.

Pidätys

Kuulustelukutsua on noudatettava, muutoin poliisi voi noutaa henkilön kuulusteltavaksi. Jos kutsua ei noudateta, poliisi voi pidättää epäillyn.

Ensimmäinen tuomioistuinkäsittely

Jos poliisi vaatii epäiltyä vangittavaksi, vangitsemisasian käsittely on pidettävä neljän päivän kuluessa epäillyn kiinniotamisesta. Tuomioistuin järjestää käsittelyn ja päättää, onko henkilö vangittava vai päästettävä vapaaksi. Jos henkilö vangitaan, tuomioistuin määrää myös päivän, johon mennessä syyte on esitettävä.

Jos poliisi ei vaadi epäillyn vangitsemista, ensimmäinen tuomioistuinkäsittely on asian varsinainen pääkäsittely tuomioistuimessa.

Syyteharkinta ennen pääkäsittelyä

Poliisi tekee esitutkinnan ennen pääkäsittelyä ja laatii keräämästään aineistosta esitutkintapöytäkirjan. Esitutkintapöytäkirja luovutetaan syyttäjälle. Sen jälkeen syyttäjät päättää, onko olemassa todennäköisiä syitä epäillä rikosta ja sitä, että kyseinen henkilö on rikoksen tekijä.

Poliisin on tiedotettava asianosaiselle ja hänen lakimiehelleen esitutkinnan etenemisestä ja asianosaisen syyllisyyttä tukevista todisteista, jotka se on löytänyt. Myös asianosainen voi kerätä joko yksin tai lakimiehensä avustuksella todisteita, jotka tukevat hänen syyttömyyttään, ja pyytää, että ne sisällytetään esitutkinta-aineistoon.

Ennen varsinaista pääkäsittelyä voidaan järjestää useita kuulusteluja. Lisäksi voidaan järjestää useita vangitsemisasian käsittelyjä.

Oikeuteni rikostutkinnan aikana

Lisätietoa epäillyn oikeuksista rikostutkinnan eri vaiheissa saa napsauttamalla alla olevia linkkejä.

Kuulustelu (1)

Pidätys (2)

Ensimmäinen tuomioistuinkäsittely (3)

Syyteharkinta ennen pääkäsittelyä (4)

Poliisin toiminnasta kanteleminen (5)

Kielelliset oikeudet (6)

Kuulustelu (1)

Miksi poliisi saattaa haluta kuulustella minua?

Jos poliisi epäilee jonkun tietävän jotakin väitetystä rikoksesta, se saattaa kuulustella kyseistä henkilöä. Kuulustelun tarkoituksena on hankkia tietoja väitetystä rikoksesta ja rikoksen tehneestä henkilöstä. Poliisi saattaa esittää kuulusteltavalle kysymyksiä myös sen selvittämiseksi, mitä etuja rikoksesta koituu, vaikka häntä ei epäiltäisikään siitä.

Mitä minulle kerrotaan oikeuksistani?

Poliisin on kerrottava kuulusteltavalle mahdollisimman pian ja viimeistään ennen kuulustelujen alkamista, mikä hänen asemansa on, eli kuulustellaanko häntä uhrina, epäiltynä vai todistajana. Jos kuulusteltava on uhri tai epäilty, hänellä on yleensä oikeus pyytää lakimiestä olemaan läsnä kuulusteluissa. Jos kuulusteltava on epäilty, poliisin on kerrottava myös, mistä häntä epäillään.

Jos poliisi on ottanut henkilön kiinni rikoksesta epäiltynä tai hänet on pidätetty tai vangittu, poliisin on kerrottava asianosaiselle viipymättä oikeudesta avustajana toimivaan lakimieheen. Jos epäilty vaatii lakimiestä, kysymyksiin ei yleensä tarvitse vastata ennen kuin lakimies on saapunut paikalle.

Kuulustelijalle on kuitenkin aina annettava oikeat henkilötiedot, vaikka lakimies ei olisikaan läsnä.

Poliisin velvollisuutena on kohdella kuulusteltavaa rauhallisesti ja asiallisesti. Poliisi ei saa käyttää tietoisesti vääriä ilmoituksia, lupauksia tai uskotteluja erityisistä eduista, uuvuttamista, uhkausta, pakkoa taikka muita kuulusteltavan tahdonvoimaan, muistiin, arvostelukykyyn tai ratkaisuvapauteen vaikuttavia sopimattomia keinoja tai menettelytapoja saadakseen kuulusteltavalta tunnustuksen tai tietynlaisen lausuman.

Entä jos en puhu maan kieltä?

Jos kuulusteltava ei puhu suomea tai ruotsia, poliisi järjestää kuulusteltavan avuksi tulkin. Lisätietoa kielellisistä oikeuksista esitetään kohdassa [kielelliset oikeudet \(6\)](#). Jotkut poliisit saattavat puhua kuulusteluissa myös englantia. Kuulusteltavan ei tarvitse maksaa tulkkauksesta. Tulkin on tulkattava poliisin kysymykset ja kuulusteltavan vastaukset.

Kuulustelun lopussa kuulusteltava ja tulkki käyvät yhdessä läpi kuulustelupöytäkirjan, ja kuulusteltava voi kertoa, jos poliisi on merkinnyt tietoja väärin. On hyvin tärkeää, että kuulusteltava lukee pöytäkirjan huolellisesti tulkin avustuksella, sillä sen sisältöä voidaan käyttää oikeudenkäynnissä kuulusteltavaa vastaan.

Saanko käyttää lakimiestä?

Kuulusteltavalla on aina oikeus käyttää avustajana toimivaa lakimiestä kuulustelun aikana riippumatta siitä, onko hänet pidätetty vai ei. Kuulusteltavan ei yleensä tarvitse vastata kysymyksiin, ennen kuin hänen lakimiehensä on saapunut paikalle. Jos kuulusteltava tarvitsee tulkin, hän voi käyttää tulkkia myös lakimiehensä kanssa käymissään keskusteluissa.

Jos kuulusteltavalla on tiedossa lakimies, jota hän haluaa käyttää avustajana, hän voi pyytää poliisia ottamaan kyseiseen lakimieheen yhteyttä. Tarvittaessa myös poliisi voi hankkia kuulusteltavalle lakimiehen. Poliisi voi myös antaa kuulusteltavalle luettelon rikosasioita käsittelevistä lakimiehistä tai asianajajista, jotka ovat Suomen Asianajajaliiton jäseniä. Kuulusteltava voi valita lakimiehensä itse, minkä jälkeen poliisi ottaa tähän yhteyttä.

Onko minun vastattava poliisin kysymyksiin?

Kuulusteltavan on aina annettava poliisille oikeat henkilötietonsa. Kuulusteltavan ei tarvitse vastata muihin kysymyksiin. Jos kuulusteltavalla on tietoja, jotka voivat auttaa ratkaisemaan rikoksen ja poistamaan häneen kohdistuvat epäilyt, kysymyksiin vastaaminen voi olla järkevää. Kuulusteltavan on suositeltavaa keskustella lakimiehensä kanssa siitä, olisiko kysymyksiin vastattava.

Poliisin on noudatettava lakia kuulusteluajkojen osalta. Kuulustelu ei saa yleensä toimittaa kello 22:n ja 7:n välisenä aikana. Lisätietoa sallituista kuulusteluajoista on saatavilla [täältä](#).

Voiko poliisi tehdä henkilöön kohdistuvan etsinnän ja ottaa sormenjälkeni?

Poliisilla on oikeus ottaa rikoksesta epäillyltä hänen sormenjälkinsä. Poliisilla on oikeus suorittaa henkilöntarkastus – eli tutkia, mitä tarkastettavalla on vaatteissaan tai muutoin yllään – jos henkilöä epäillään rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi kuukautta vankeutta, tai jos väitetty rikos mainitaan [pakkokeinolain](#) 5 luvun 10 §:ssä.

Poliisilla on oikeus tehdä henkilönkatsastus, verinäytteen ottaminen tai muu ruumiiseen kohdistuva tutkimus mukaan luettuna, jos henkilöä epäillään rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on enemmän kuin kuusi kuukautta vankeutta, tai jos rikos mainitaan [pakkokeinolain](#) 5 luvun 11 §:ssä. Käytännössä henkilönkatsastus voidaan tehdä varkauden, törkeän pahoinpitelyn ja huumausainerikosten kaltaisten tavallisten rikosten yhteydessä. Epäillyltä saatetaan tällöin ottaa DNA-näyte.

Pidätys (2)

Miksi poliisi saattaa pidättää minut?

Pidätyksen tarkoituksena on turvata rikostutkinta. Poliisi voi pidättää henkilön, jos se epäilee kyseistä henkilöä vakavasta rikoksesta, josta ei ole säädetty lievempää rangaistusta kuin kaksi vuotta vankeutta. Tällöin pidätyksen perusteeksi riittää riittävän vahva epäily rikoksen tekijästä.

Jos henkilöä epäillään törkeän pahoinpitelyn tai varkauden kaltaisesta lievemmästä rikoksesta, poliisi voi pidättää epäillyn, jos sillä on syytä epäillä, että väitetyn rikoksen lisäksi epäilty saattaa:

lähteä pakoon tai muuten karttaa esitutkintaa, vaikeuttaa asian selvittämistä tai jatkaa rikollista toimintaa.

Lisäksi poliisi voi pidättää epäillyn, jos hän on tuntematon ja kieltäytyy ilmoittamasta nimeään tai osoitetaan taikka antaa siitä ilmeisesti virheellisen tiedon.

Poliisi voi pidättää epäillyn myös, jos hänellä ei ole vakinaista asuntoa Suomessa ja on todennäköistä, että hän poistumalla maasta karttaa esitutkintaa, oikeudenkäyntiä tai rangaistuksen täytäntöönpanoa.

Pidättämisestä päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies, eikä se edellytä tuomioistuimen määräystä. Pidättämiseen oikeutettuja virkamiehiä ovat korkea-arvoinen poliisiviranomainen, virallinen syyttäjä sekä tullihallituksen, tullipiirin ja rajavartiolaitoksen korkea-arvoiset virkamiehet. [Pakkokeinolain](#) 1 luvun 6 §:ssä esitetään pidättämiseen oikeutettuja virkamiehiä koskevat säännökset.

Mitä minulle kerrotaan pidätyksen yhteydessä?

Poliisin on kerrottava pidätetylle pidättämisen syy heti, kun hänet on julistettu pidätetyksi tai otettu pidättämismääräyksen perusteella kiinni. Poliisin on ilmoitettava pidättämisestä pidätetyn pyynnön mukaan hänen omaiselleen tai muulle läheiselleen, jollei siitä ole haittaa tutkinnalle.

En puhu maan kieltä. Onko minulla oikeus tulkkiin?

Jos kuulusteltava ei puhu suomea tai ruotsia, poliisi järjestää kuulusteltavan avuksi tulkin. Lisätietoa kielellisistä oikeuksista esitetään kohdassa [kielelliset oikeudet \(6\)](#). Toisinaan poliisit voivat suorittaa kuulustelun myös englanniksi, jos molemmat osapuolet katsovat osaavansa riittävästi englantia.

Kuulusteltavan ei tarvitse vastata kysymyksiin, ennen kuin tulkki on saapunut paikalle.

Voinko tavata lakimieheni?

Pidätetyllä on aina oikeus tavata lakimiehensä. Epäillyn pyynnöstä hänelle voidaan nimetä myös puolustaja. Valtio maksaa puolustajan palkkiot. Epäilty voi valita puolustajansa itse, mutta tällä on oltava oikeustieteellinen tutkinto.

Epäillyllä on oikeus keskustella lakimiehensä kanssa ilman poliisin läsnäoloa. Poliisi ei saa kuunnella eikä tallentaa keskustelua. Jos epäilty tarvitsee tulkin, tämä voi olla läsnä myös lakimiehen kanssa käytävissä keskusteluissa.

Onko minun vastattava poliisin kysymyksiin?

Kuulusteltavan ei tarvitse vastata poliisin esittämiin kysymyksiin. Henkilötiedot on kuitenkin annettava. Toisinaan on kuulusteltavan edun mukaista vastata kysymyksiin, sillä näin hän voi auttaa selventämään tapahtumia ja vähentämään häneen kohdistuvia epäilyjä. Kun tuomioistuin pohtii kuulusteltavan syyllisyyttä, se voi ottaa huomioon sen, että kuulusteltava on kieltäytynyt vastaamasta. Kieltäytyminen vastaamasta kysymyksiin ei kuitenkaan ole itsessään riittävä peruste langettavalle tuomiolle.

Entä jos sanon jotain oman etuni vastaista?

Epäillyn perusoikeus on, ettei hänen tarvitse auttaa vahvistamaan omaa syyllisyyttään. Epäilty ei ole siten velvollinen kertomaan asioista, jotka tukevat hänen syyllisyyttään.

Jos kuulusteltava kuitenkin päättää kertoa tietoja vain tuomioistuimessa, hänen on oltava valmis perustelemaan, miksei hän ole sanonut mitään aiemmin. Tuomioistuimella on oikeus pitää mielessä, että kuulusteltava on kertonut vain oikeudenkäynnissä olleensa muualla rikoksen tapahtumahetkellä. Se voi heikentää epäillyn kertomuksen uskottavuutta.

Jos epäilty kertoo kuulustelussa seikkoja, jotka myöhemmin osoittautuvat hänelle haitallisiksi, kertomusta voidaan käyttää epäiltyä vastaan. Jos epäilty kertoo eri kertomuksen oikeudenkäynnissä kuin kuulusteluissa, hänen on voitava esittää sille perustelut. Muutoin tuomioistuin voi pitää kertomusta epäuskottavana.

Voinko ottaa yhteyttä omaiseeni?

Epäillyllä on oikeus olla yhteydessä lähiomaiseensa, kuten perheenjäsenen, jollei poliisilla ole perusteltua syytä rajoittaa yhteydenpitoa. Poliisin on myös tiedotettava pidätyksestä viipymättä epäillyn lähiomaiselle, jollei se hankaloita tutkintaa.

Olen toisesta jäsenvaltiosta. Voinko ottaa yhteyttä maani suurlähetystöön?

Epäillyllä on oikeus ottaa yhteyttä maansa suurlähetystöön, jollei poliisilla ole pätevä syy rajoittaa epäillyn yhteydenottoja. Suurlähetystölle tiedotetaan asiasta yleensä viimeistään silloin, kun poliisi esittää epäilystä vangitsemisvaatimuksen.

Voiko poliisi ottaa sormenjälkeni? Voidaanko DNA-tunnisteeni tallettaa rekisteriin?

Poliisi voi yleensä aina ottaa epäillyltä sormenjäljet ja tallettaa hänen DNA-tunnisteensa rekisteriin.

Voiko poliisi tehdä minulle henkilöön kohdistuvan etsinnän?

Poliisi voi määrätä, että epäillylle tehdään henkilöön kohdistuva etsintä. Etsintä voi olla henkilöntarkastus sen tutkimiseksi, mitä tarkastettavalla on vaatteissaan tai muutoin yllään, tai henkilönkatsastus, joka käsittää katsastettavan ruumiin tarkastamisen, verinäytteen ottamisen tai muun ruumiiseen kohdistuvan tutkimuksen.

Jos henkilönkatsastus edellyttää lääketieteellistä asiantuntemusta, sen voi tehdä vain lääkäri. Muussa tapauksessa henkilönkatsastuksen tekee poliisi tai terveysalan ammattilainen.

Lainsäädännössä on vahvistettu henkilönkatsastuksen edellytykset, esim. jos kyse on vakavasta epäilystä. Käytännössä tavalliset rikokset, kuten varkaus, törkeä pahoinpity ja huumausainerikokset, oikeuttavat poliisin tekemään henkilönkatsastuksen.

Entä jos minut pidätetään eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla?

Jos jokin toinen jäsenvaltio on antanut henkilöstä eurooppalaisen pidätysmääräyksen, hänet voidaan pidättää ja vangita pidätysmääräyksen antaneeseen valtioon luovuttamista varten. Pidätetyllä on oikeus käyttää puolustajaa ja tulkkia asian käsittelyssä. Valtio maksaa näiden palkkiot, eikä palkkioita tarvitse maksaa valtiolle takaisin. Lakimiehen voi valita itse samaan tapaan kuin muissa tapauksissa, joissa henkilöä epäillään rikoksesta.

Ensimmäinen tuomioistuinkäsittely (3)

Miksi ensimmäinen tuomioistuinkäsittely järjestetään?

Jos poliisi esittää vangitsemisvaatimuksen, tuomioistuimen on päätettävä vangitsemisesta. Jos henkilöä ei ole pidätetty, eikä poliisi esitä vangitsemisvaatimusta, ensimmäinen tuomioistuinkäsittely on asian varsinainen [pääkäsittely](#).

Poliisin on esitettävä vaatimus pidätetyn vangitsemiseksi viipymättä ja viimeistään kolmantena päivänä kiinniotamispäivästä ennen kello kahtatoista.

Muutoin epäilty on vapautettava. Tuomioistuimen on otettava vangitsemisvaatimus käsiteltäväksi viipymättä.

Pidätettyä koskeva vangitsemisvaatimus on otettava käsiteltäväksi viimeistään neljän vuorokauden kuluttua kiinniotamisesta. Tuomioistuin järjestää vangitsemisasian käsittelyn ja päättää, onko henkilö vangittava vai päästettävä vapaaksi. Vangitsemisen sijasta tuomioistuin voi määrätä epäillyn matkustuskieltoon.

Jos epäilty vangitaan, tuomioistuin voi lisäksi rajoittaa epäillyn yhteydenpitoa. Tällöin tutkintavanki voi ottaa yhteyttä vain lakimieheensä.

Suomessa ei ole käytössä takuujärjestelmää, toisin sanoen epäilty ei voi maksaa tuomioistuimelle takuusummaa, jota vastaan hän voisi päästä vapaaksi odottamaan pääkäsittelyä.

Onko minulla oikeus lakimieheen?

Epäillyllä on oikeus avustajana toimivaan lakimieheen vangitsemisasian käsittelyssä. Epäillylle on nimettävä tämän pyynnöstä puolustaja, ja valtio maksaa aluksi hänen palkkionsa. Epäillyllä on oikeus puolustaa itse itseään, mutta jos poliisi esittää vangitsemisvaatimuksen, epäillyn on suositeltavaa käyttää avustajaa. Hän voi valita avustajansa itse.

Jos en ymmärrä maan kieltä, onko minulla oikeus tulkiin?

Jos epäilty ei puhu suomea tai ruotsia, tuomioistuin järjestää hänen avukseen tulkin. Valtio maksaa tulkin palkkiot. Lisätietoa kielellisistä oikeuksista esitetään kohdassa [kielelliset oikeudet \(6\)](#). Vangitsemisvaatimus tulkataan epäillylle asian käsittelyssä, jos epäilty ei ole käynyt sitä läpi lakimiehensä ja tulkkinsa kanssa ennen vaatimuksen käsittelyä. Asian käsittelyssä tulkataan tarpeen mukaan kaikki puheet.

Onko minun puhuttava oikeudessa?

Epäillyn ei tarvitse puhua oikeudessa. Jos epäillyllä on avustaja, tämä voi vastata epäillyn puolesta vangitsemisvaatimukseen. Epäillyllä on kuitenkin oikeus tulla kuulluksi henkilökohtaisesti, jos hän niin haluaa.

Onko minun annettava oikeudessa muita tietoja?

Epäillyn ei tarvitse antaa oikeudessa – tai ylipäätään esitutinnan aikana – tietoja väitetyistä rikoksesta. Siitä voi kuitenkin olla hyötyä. Epäillyn avustaja auttaa häntä päättämään, olisiko parempi puhua ja antaa tietoa.

Vangitaanko minut vai päästetäänkö minut vapaaksi asian käsittelyn jälkeen?

Jos tuomioistuin päättää, että epäillyn vangitsemiseen on riittävät perusteet eikä matkustuskielto ole riittävä, epäilty vangitaan. Jos epäillyllä ei ole pysyvää asuntoa Suomessa, matkustuskielto ei ole käytännössä mahdollinen.

Jos tuomioistuin päättää, ettei epäillyn vangitsemiselle ole riittäviä perusteita, se määrää, että epäilty on päästettävä heti vapaaksi. Suomessa ei ole mahdollista maksaa takuusummaa vakuudeksi. Vangitsemisasian käsittelyn päätteeksi epäilty joko vangitaan, määrätään matkustuskieltoon tai päästetään vapaaksi. Vaikka tuomioistuin määräisi epäillyn vangittavaksi, häntä ei saa vangita, jos se olisi kohtuutonta esimerkiksi epäillyn terveydentilan takia. Jos epäilty vangitaan, tuomioistuin asettaa myös määräajan, jonka kuluessa syytteet on esitettävä. Määräaikaa voidaan pidentää syyttäjän vaatimuksesta. Syytteen nostamisen määräajalle ei ole asetettu enimmäispituutta, mutta määräaikaa ei saa olla pidempi kuin on välttämätöntä esitutinnan päättämiseksi ja syytteen valmistelemiseksi.

Jos syytteen nostamiselle asetettu määräaika osoittautuu liian lyhyeksi, tuomioistuin voi syyttäjän pyynnöstä pidentää määräaikaa. Tuomioistuimen on varattava vangitulle ja tämän lakimiehelle tilaisuus tulla kuulluksi pyynnön johdosta.

Onko vangitsemisasian käsittely julkinen?

Tuomioistuimen istunnot ovat yleensä julkisia, ja tämä koskee myös vangitsemisasian käsittelyä. Yleensä poliisi pyytää kuitenkin esitutkintaan liittyvistä syistä, että vangitsemisasiä käsitellään yleisön poissa ollessa ja että asiaa koskeva aineisto pidetään salaisena syyteharkintaan asti. Käsittelyn lopputulos on aina julkinen.

Voinko valittaa, jos tuomioistuin määrää minut vangittavaksi?

Vangitsemispäätöksestä voi kannella hovioikeuteen ilman määräaikaa. Hovioikeus käsittelee kantelun kiireellisenä. Hovioikeuden käsittelyt ovat yleensä kirjallisia.

Tuomioistuimen on käsiteltävä vangitsemisasiä uudelleen, jos vangittu sitä pyytää, vaikka tämä ei olisikaan kannellut vangitsemisesta. Vangitsemisasiä ei kuitenkaan tarvitse ottaa uudelleen käsiteltäväksi ennen kuin ensimmäisestä käsittelystä on kulunut kaksi viikkoa. Vangitun lakimies antaa lisätietoa siitä, milloin uudelleenkäsitellyä kannattaa pyytää. Vangitsemisasian uudelleenkäsitely voidaan toteuttaa käyttäen videoneuvottelua. Tällöin vangittu osallistuu käsittelyyn vankilasta joko yksin tai lakimiehensä kanssa ja tuomari istuntosalista yksin tai vastaajan lakimiehen läsnä ollessa, ja he ovat yhteydessä toisiinsa videoyhteyden avulla.

Voinko poistua maasta ennen oikeudenkäyntiä?

Jos tuomioistuin päättää vangitsemisasian käsittelyssä, että epäilty on päästettävä vapaaksi, hän voi poistua maasta. Jos tuomioistuin määrää epäillyn matkustuskieltoon, tuomioistuimen määräyksessä määritetään kiellon sisältö. Jos epäiltyyn kohdistuvaa esitutkintaa jatketaan, kun hän on poistunut maasta, epäilty voidaan tarvittaessa vangita poissaolevana, ja jos häntä ei tavoiteta, hänestä annetaan eurooppalainen pidätysmääräys.

Syyteharkinta ennen pääkäsittelyä (4)

Mitä tapahtuu ennen pääkäsittelyä?

Poliisi tekee esitutinnan, ja kun se on saatettu loppuun, esitutkintapöytäkirja toimitetaan syyttäjälle. Jos epäillylle on nimetty puolustaja, pöytäkirja toimitetaan myös hänelle.

Rikoksesta epäilyllä ja hänen lakimiehellään on oikeus pyytää lisätutkintaa, jos he katsovat esitutinnan olleen jotenkin puutteellinen. Epäilyllä on oikeus saada jäljennös esitutkintapöytäkirjasta. Jos epäilylle ei ole nimetty puolustajaa, tutkinta-aineistoa ei toimiteta epäilylle eikä hänen lakimiehelleen automaattisesti.

Tämän jälkeen syyttäjä päättää syytteen nostamisesta. Jos syyte nostetaan, epäilty saa jäljennöksen haastehakemuksesta, ja hänet kutsutaan asian pääkäsittelyyn. Haastehakemuksessa esitetään syyte, todisteet sekä todistajat, jotka syyttäjä kutsuu paikalle epäillyn syyllisyyden toteamiseksi ilman järkevää epäilystä.

Epäilyllä on oikeus nimetä omat todistajat tai esittää omat todisteet. Yleensä on parempi, jos poliisi hoitaa kuulustelut esitutinnan aikana ennen tuomioistuinkäsittelyä. Epäillyn olisi kysyttävä lakimieheltään neuvoa, miten toimia, jos hän haluaa pyytää todistajaksi sellaisen henkilön, jota syyttäjä ole nimennyt.

Järjestetäänkö pääkäsittely aina?

Jos syyttäjä toteaa, ettei rikoksesta epäillyn syyllisyyden tueksi ole todennäköisiä syitä, hän luopuu syytteestä (tai jättää syyttämättä), ja asian käsittely päätetään yleensä siihen. Jos epäilty on tällöin pidätettynä, hänet päästetään viipymättä vapaaksi.

Syyttäjä voi luopua syytteestä myös, vaikka hän pitäisi epäiltyä syyllisenä. Syyttäjä voi tällöin pitää oikeudenkäyntiä tarpeettomana. Tämä voi johtua siitä, että kyse on vähäisestä rikkomuksesta tai epäilty rikosentekijä on nuori. Jos epäilty katsoo vastoin syyttäjän näkemystä, ettei hän ole syyllistynyt rikokseen, hänellä on oikeus viedä asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Myös uhrilla on oikeus nostaa syyte, jos syyttäjä on päättänyt luopua syytteiden nostamisesta.

Tietyt vähäiset rikkomukset voidaan käsitellä [kirjallisessa menettelyssä](#). Tällöin varsinaista pääkäsittelyä ei järjestetä. Kirjallinen menettely voidaan järjestää, jos esimerkiksi epäilty on myöntänyt syyllisyytensä ja suostuu menettelyyn.

Voinko myöntää syyllisyyteni ennen oikeudenkäyntiä?

Epäilty voi myöntää poliisille syyllistyneensä rikokseen. Asia voi silti edetä pääkäsittelyyn, jos syyttäjä nostaa syytteen eikä kirjallinen käsittely ole mahdollinen. Jos epäilty myöntää syyllisyytensä ja auttaa rikoksen tutkinnassa, tuomioistuin saattaa harkintansa mukaan lieventää hänen tuomiotaan. Tunnustamisella ei ole vaikutusta muutoksenhakuoikeuteen, ja epäilty voi perua tunnustuksensa milloin tahansa. Vaikka epäilty olisikin perunut tunnustuksensa, tuomioistuin voi ottaa sen huomioon harkitessaan epäillyn syyllisyyttä.

Voidaanko syytteen nimikettä muuttaa ennen oikeudenkäyntiä?

Syytteen nimike voi muuttua esitutinnan aikana sen mukaan, miten tutkinta etenee. Syyttäjä voi myös nostaa syytteen muusta rikoksesta kuin siitä, josta henkilöä epäillään, jos rikoksen keskeiset seikat on yksilöity esitutinnan aikana (esimerkiksi poliisi on voinut epäillä henkilöä murhasta, mutta syyttäjä nostaa syytteen taposta). Syyttäjä voi tarkentaa syytettä myös syytteen nostamisen jälkeen.

Voidaanko minua syyttää rikoksesta, josta minua on jo syytetty toisessa jäsenvaltiossa?

Yleensä henkilöä ei voi syyttää rikoksesta, josta häntä on jo syytetty toisessa jäsenvaltiossa. Tämä edellyttää kuitenkin, että toisessa jäsenvaltiossa annettu ratkaisu on lopullinen ja että jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

syyte on hylätty,

henkilö on todettu syylliseksi, mutta hänelle ei ole määrätty seuraamusta,

tuomio on pantu täytäntöön tai sen täytäntöönpano on kesken tai

tuomio on rauennut sen maan lainsäädännön mukaan, jossa tuomio on annettu.

Jos epäilty katsoo, että häntä syytetään sellaisesta rikoksesta, josta häntä on syytetty jo aiemmin toisessa jäsenvaltiossa, hänen on syytä keskustella siitä lakimiehensä kanssa.

Poliisin toiminnasta kanteleminen (5)

Jos katson, että poliisi on toiminut virheellisesti minua kohtaan, kenelle voin kannella?

Jos epäilty katsoo, että poliisi on tehtäviä hoitaessaan menetellyt virheellisesti häntä kohtaan, hän voi tehdä hallintokantelun. Poliisin toiminta tutkitaan kantelun perusteella.

Hallintokantelu tehdään ylemmälle poliisiviranomaiselle tai ylimmälle laillisuusvalvojalle. Ylimmät laillisuusvalvojat ovat [oikeuskansleri](#) ja [eduskunnan oikeusasiamies](#). Kantelu on tehtävä kirjallisesti, mutta muutoin sen voi tehdä vapaamuotoisesti.

Jos epäilee, että poliisi on syyllistynyt rikokseen, hänestä voi tehdä rikosilmoituksen. Poliisilla on velvollisuus aina kirjata ilmoitus ilmoittajan antamien tietojen perusteella. Poliisin tekemäksi epäillyn rikoksen tutkintaa johtaa aina syyttäjä. Vain syyttäjällä on toimivalta ratkaista, onko asiassa syytä epäillä rikosta ja onko suoritettava esitutkinta. Poliisin on toimitettava viipymättä jäljennös rikosilmoituksesta toimivaltaiselle syyttäjäyksikölle tutkinnanjohtajan määräämiseksi. Ilmoittajalla on oikeus tietää, käynnistetäänkö asiassa rikostutkinta ja miten tutkinta etenee.

Jos joku katsoo, että poliisi on menetellyt virheellisesti häntä kohtaan, on suositeltavaa kysyä aina lakimieheltä neuvoa, miten asiassa olisi toimittava.

Kielelliset oikeudet (6)

Rikoksesta epäilyllä on oikeus käyttää rikosprosessin kaikissa vaiheissa joko suomen tai ruotsin kieltä. Jos epäilty ei puhu suomea tai ruotsia, hänelle järjestetään tulkki sekä kuulustelun että oikeudenkäynnin ajaksi. Hänellä on oikeus tulkkiin myös lakimiehen kanssa käytävissä keskusteluissa kuulustelujen aikana. Epäillyn ei tarvitse maksaa tulkkauksesta.

Jotkut poliisit saattavat käyttää englannin kieltä kuulusteluissa, ja joissakin tapauksissa myös muiden kielten käyttö voi olla mahdollista. Jos epäilty ja poliisiviranomainen eivät ymmärrä toisiaan kieliongelmiin takia, epäilyllä on oikeus vaatia tulkkia. Epäillyn on tärkeää ymmärtää kuulustelun sisältö, jotta hän voi hyväksyä kuulustelupöytäkirjan allekirjoituksellaan.

Viranomaisten ei tarvitse kääntää kaikkea esitutinnan aikana kerättyä aineistoa epäillyn ymmärtämälle kielelle. Esitutkinta-aineistoa ei yleensä käännetä.

Siksi on tärkeää, että rikoksesta epäilyllä on lakimies, joka ymmärtää esitutkinnassa käytettyä kieltä. Haastehakemus joko käännetään kirjallisesti tai tulkataan epäilylle suullisesti.

Linkkejä

[Oikeuslaitos](#)

[Oikeusministeriö](#)

[Esitutkintalaki](#)

[Laki oikeudenkäynnistä rikosasioissa](#)

[Pakkokeinolaki](#)

[Poliisi](#)

[Tutkintavankeuslaki](#)

[Laki rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä](#)

[Lisätietoa pakkokeinoista](#)

[Poliisin toiminnasta kanteleminen](#)

Kielilakia koskeva esite

Päivitetty viimeksi: 09/07/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.